

31980L0068

26.1.1980

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 20/43

DYREKTYWA RADY
z dnia 17 grudnia 1979 r.
w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre
substancje niebezpieczne

(80/68/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

zachodzi pilna potrzeba działania zmierzającego w kierunku ochrony wód gruntowych na terytorium Wspólnoty przed zanieczyszczeniem, w szczególności wywołanym przez niektóre trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje;

program działań Wspólnot Europejskich z 1973 r. w sprawie środowiska ⁽⁴⁾, uzupełniony programem z 1977 r. ⁽⁵⁾, przewiduje szereg środków zmierzających do ochrony wód gruntowych przed niektórymi zanieczyszczeniami;

artykuł 4 dyrektywy Rady 76/464/EWG z dnia 14 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre

substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽⁶⁾ przewiduje wprowadzenie w życie szczegółowej dyrektywy w sprawie wód gruntowych;

wszelkie różnice między już stosowanymi przepisami w sprawie zrzucania niektórych substancji niebezpiecznych do wód gruntowych a przepisami będącymi w przygotowaniu w Państwach Członkowskich mogą tworzyć nierówne warunki konkurencji i w ten sposób bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego niezbędne staje się zbliżenie do siebie przepisów prawa w tej dziedzinie, zgodnie z art. 100 Traktatu;

konieczne jest, aby takiemu zbliżaniu ustawodawstwa towarzyszyło działanie Wspólnoty w sferze ochrony środowiska naturalnego oraz poprawy jakości życia; dlatego należy ustalić niektóre przepisy szczególne w tym celu; należy powołać się na art. 253 Traktatu, jako że wymagane uprawnienia nie zostały ustalone w Traktacie;

z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy należy wyłączyć: ścieki z gospodarstw domowych pochodzące z niektórych odizolowanych budynków mieszkalnych oraz zrzuty zawierające substancje wymienione w wykazie I i II w bardzo małych ilościach i stężeniach, ze względu na niewielkie ryzyko zanieczyszczenia oraz na trudności w kontrolowaniu zrzutów takich ścieków; należy również wykluczyć zrzuty zawierające substancje skażone radioaktywnie, którymi będą się zajmować szczególne instrumenty wspólnotowe;

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 14.2.1978, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 z 11.12.1978, str. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 283 z 27.11.1978, str. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

aby zapewnić skuteczną ochronę wód gruntowych na terenie Wspólnoty konieczne jest zapobieganie zrzucaniu substancji wymienionych w wykazie I oraz ograniczenie zrzucania substancji wymienionych w wykazie II;

należy wprowadzić rozróżnienie między bezpośrednim zrzutem substancji niebezpiecznych do wód gruntowych a działaniami, które prawdopodobnie doprowadzą do zrzutu pośredniego;

z wyjątkiem bezpośrednich zrzutów substancji wymienionych w wykazie I, które są automatycznie zakazane, wszystkie zrzuty muszą podlegać systemowi udzielania zezwoleń; takie zezwolenie może być wydane jedynie po zbadaniu środowiska, do którego zrzucane są substancje;

należy ustalić przepisy dotyczące wyjątków od zasady zakazu zrzutów substancji wymienionych w wykazie I do wód gruntowych po zbadaniu środowiska, do którego substancje są zrzucane i uprzednim wydaniu zezwolenia, pod warunkiem że zrzut odbywa się do wody gruntowej trwale niezdatnej do żadnego innego użytku, w szczególności w gospodarstwie domowym lub do celów rolniczych;

sztuczne zasilanie wód gruntowych przeznaczonych do zaopatrzenia w wodę wodociągów publicznych powinno podlegać specjalnym regułom;

właściwe władze Państw Członkowskich powinny monitorować zgodność z warunkami ustanowionymi w zezwoleniach oraz skutek, jaki mają zrzuty na wody gruntowe;

należy prowadzić spis zezwoleń na dokonywanie zrzutów substancji wymienionych w wykazie I do wód gruntowych oraz bezpośrednich zrzutów substancji wymienionych w wykazie II do wód gruntowych, jak również spis zezwoleń na sztuczne zasilanie do celów zarządzania wodami gruntowymi;

przez wzgląd na fakt, że Republika Grecka ma zostać członkiem Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej z dniem 1 stycznia 1981 r. zgodnie z aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Greckiej oraz dostosowaniem do Traktatów, konieczne wydaje się, aby okres przyznawany Państwom Członkowskim na wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy został przedłużony z dwóch do czterech lat, mając na uwadze braki w infrastrukturze technicznej i administracyjnej tego państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Celem niniejszej dyrektywy jest zapobieganie zanieczyszczeniu wody gruntowej substancjami należącymi do rodzin i grup

substancji wymienionych w wykazie I lub II w Załączniku, określonymi dalej jako „substancje wymienione w wykazie I lub II”, oraz jak najdokładniejsze kontrolowanie lub eliminacja konsekwencji zanieczyszczenia, które już nastąpiło.

2. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „woda gruntowa” oznacza wszelką wodę znajdującą się pod powierzchnią ziemi w strefie saturacji, oraz w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebie;
- b) „zrzut bezpośredni” oznacza wprowadzanie do wody gruntowej substancji wymienionych w wykazie I lub II bez przesiąkania przez grunt lub podglebie;
- c) „zrzut pośredni” oznacza wprowadzanie do wody gruntowej substancji wymienionych w wykazie I lub II po przesiąkaniu przez grunt lub podglebie;
- d) „zanieczyszczenie” oznacza zrzucenie przez człowieka bezpośrednio lub pośrednio substancji lub energii do wody gruntowej, czego wynikiem jest zagrożenie zdrowia ludzkiego lub dla ujęć wody, wyrządzenia szkody w zasobach żywej przyrody i ekosystemach wodnych, lub ingerencji w inne sposoby wykorzystania wody.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- a) zrzutów ścieków z gospodarstw domowych pochodzących z odizolowanych budynków mieszkalnych nie podłączonych do systemu kanalizacji i położonych poza obszarami, na których pobór wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi podlega ochronie;
- b) zrzutów, w których właściwe władze w danym Państwie Członkowskim stwierdzą obecność substancji wymienionych w wykazie I lub II w ilości i stężeniu na tyle niewielkim, aby wyeliminować jakiegokolwiek teraźniejsze lub przyszłe niebezpieczeństwo pogorszenia się jakości wody gruntowej, do której substancje te są wprowadzane;
- c) zrzutów substancji radioaktywnych.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie kroki niezbędne dla:

- a) zapobieżenia wprowadzaniu do wody gruntowej substancji wymienionych w wykazie I; oraz
- b) ograniczenia wprowadzania do wody gruntowej substancji wymienionych w wykazie II, aby uniknąć zanieczyszczenia tej wody takimi substancjami.

Artykuł 4

1. Aby spełnić zobowiązania określone w art. 3 lit. a), Państwa Członkowskie:

- zakazują wszelkich bezpośrednich zrzutów substancji wymienionych w wykazie I,

- poddają uprzedniemu badaniu wszelkie działania związane z usuwaniem lub wyrzucaniem do celów usuwania tych substancji, które mogą doprowadzić do pośredniego zrzutu. W świetle tego badania Państwa Członkowskie zakazują takich działań, lub udzielają zezwolenia pod warunkiem że przestrzegane są wszystkie techniczne środki ostrożności konieczne, aby zapobiec takiemu zrzutowi,
- podejmują wszelkie właściwe kroki, jakie uznają za niezbędne, aby zapobiec wszelkim pośrednim zrzutom substancji wymienionych w wykazie I, spowodowanym działaniami na powierzchni gruntu, lub w gruncie, innymi niż te wymienione w tiret drugim. Zgłoszą one takie środki do Komisji, która w świetle takiej informacji może przedłożyć Radzie propozycję rewizji niniejszej dyrektywy.

2. Jednakże jeśli uprzednie badanie wykaże, że woda gruntowa, do której przewiduje się wprowadzanie substancji wymienionych w wykazie I, jest trwale niezdatna do innych celów, w szczególności w gospodarstwie domowym lub w rolnictwie, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zrzut tych substancji pod warunkiem że ich obecność nie utrudnia eksploatowana zasobów gruntowych.

Takie zezwolenia można wydać tylko wówczas, jeśli podjęte zostały wszelkie techniczne środki ostrożności mające zapewnić, że substancje te nie dostaną się do innych systemów wodnych ani nie wyrządzą szkody innym ekosystemom.

3. Państwa Członkowskie mogą, po uprzednim zbadaniu, zezwolić na zrzuty wynikające z ponownego wprowadzenia do tej samej warstwy wodonośnej wody używanej do celów geotermicznych, wody wypompowanej z kopalń i kamieniołomów, lub wody wypompowanej do prac w zakresie inżynierii lądowej i wodnej.

Artykuł 5

1. Aby spełnić zobowiązania określone w art. 3 lit. b) Państwa Członkowskie poddają uprzedniemu badaniu:
- wszystkie bezpośrednie zrzuty substancji wymienionych w wykazie II, aby ograniczyć takie zrzuty,
 - usuwanie lub wyrzucanie do celów usunięcia takich substancji, co może doprowadzić do pośredniego zrzutu.

W świetle tego badania Państwa Członkowskie mogą udzielić zezwolenia pod warunkiem że przestrzegane są wszystkie techniczne środki ostrożności konieczne do zapobieżenia zanieczyszczeniu wód gruntowych.

2. Ponadto Państwa Członkowskie podejmą właściwe środki, jakie uważają za niezbędne, aby ograniczyć wszelkie pośrednie zrzuty substancji wymienionych w wykazie II, spowodowane działaniami na powierzchni gruntu lub w gruncie, innymi niż działania wymienione w ustępie pierwszym.

Artykuł 6

Bez względu na art. 4 i 5, sztuczne zasilanie do celów zarządzania wodami gruntowymi podlega specjalnemu zezwoleniu wydanemu przez Państwa Członkowskie indywidualnie dla każdego przypadku. Takiego zezwolenia udziela się tylko wówczas, jeśli nie istnieje ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych.

Artykuł 7

Uprzednie badanie, określone w art. 4 i 5 obejmuje sprawdzenie warunków hydrogeologicznych na danym obszarze, ewentualnych zdolności samooczyszczania się gleby i podglebia, oraz ryzyka zanieczyszczenia i zmiany jakości wód gruntowych ze zrzutu i ustala, czy wprowadzenie substancji do wód gruntowych jest rozwiązaniem zadowalającym z punktu widzenia środowiska.

Artykuł 8

Zezwolenia określone w art. 4, 5 i 6 mogą nie zostać wydane przez właściwe władze Państw Członkowskich do czasu sprawdzenia, czy dana woda gruntowa, w szczególności jej jakość, została poddana niezbędnemu nadzorowi.

Artykuł 9

Kiedy wydawane jest zezwolenie na bezpośredni zrzut zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3, lub art. 5, lub jeśli zezwala się na odprowadzanie ścieków, które w sposób nieunikniony prowadzi do pośredniego zrzutu, zgodnie z art. 5, w zezwoleniu ustala się w szczególności:

- miejsce zrzutu,
- metodę zrzutu,
- niezbędne środki ostrożności, ze zwróceniem szczególnej uwagi na właściwości i stężenie substancji obecnych w ściekach, charakterystykę środowiska, do którego substancje są zrzucane, oraz bliskość zlewni wody, w szczególności wody pitnej, termalnej i mineralnej,
- maksymalną dozwoloną ilość substancji obecnej w ścieku w ciągu jednego lub więcej określonych okresów, oraz stosowne wymogi co do stężenia tych substancji,
- ustalenia umożliwiające monitorowanie ścieków zrzucanych do wody gruntowej,
- jeśli to konieczne, środki niezbędne do monitorowania wody gruntowej, szczególnie jej jakości.

Artykuł 10

Kiedy wydawane jest zezwolenie na usuwanie lub wyrzucanie do celów usunięcia, co może doprowadzić do pośredniego zrzutu, zgodnie z art. 4 lub 5, w zezwoleniu ustala się w szczególności:

- miejsce w którym dokonuje się usunięcia lub wyrzucenia,
- wykorzystywane metody usunięcia lub wyrzucenia,
- niezbędne środki ostrożności, ze zwróceniem szczególnej uwagi na właściwości i stężenie substancji obecnych w materiałach przeznaczonych do wyrzucenia lub usunięcia, właściwości środowiska, do którego ma nastąpić usunięcie oraz bliskość zlewni wody, w szczególności wody pitnej, termalnej i mineralnej,
- maksymalną dozwoloną ilość, podczas jednego lub więcej ustalonych okresów, materii zawierającej substancje wymienione w wykazie I lub II i, w miarę możliwości, samych substancji, przeznaczonej do wyrzucenia lub usunięcia, oraz właściwe wymogi co do stężenia tych substancji,
- w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 techniczne środki ostrożności, które należy wprowadzić, aby zapobiec wszelkim zrzutom do wody gruntowej substancji wymienionych w wykazie I, oraz wszelkiego zanieczyszczenia takiej wody substancjami wymienionymi w wykazie II,
- jeśli to konieczne, środki niezbędne do monitorowania wody gruntowej, w szczególności jej jakości.

Artykuł 11

Zezwolenia określone w art. 4 i 5 można wydawać jedynie na ograniczony okres i co najmniej raz na cztery lata podlegają one rewizji. Można je przedłużyć, zmienić, lub cofnąć.

Artykuł 12

1. Jeśli osoba występująca z wnioskiem o zezwolenie, jak określono w art. 4 i 5, oświadcza, że nie jest w stanie podporządkować się ustanowionym warunkom lub, jeśli taka sytuacja jest oczywista dla właściwych władz w danym Państwie Członkowskim, następuje odmowa wydania zezwolenia.

2. Jeśli warunki ustalone w zezwoleniu nie zostaną spełnione, właściwe władze w Państwie Członkowskim podejmują odpowiednie kroki, aby zagwarantować spełnienie tych warunków; jeśli to konieczne, cofają zezwolenie.

Artykuł 13

Właściwe władze Państw Członkowskich monitorują zgodność z warunkami ustanowionymi w zezwoleniach oraz wpływ wywierany przez zrzuty na wody gruntowe.

Artykuł 14

W odniesieniu do zrzutów substancji, wymienionych w wykazie I lub II, już trwających w momencie notyfikacji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie mogą ustalić okres nieprzekraczający czterech lat po wejściu w życie przepisów wymienionych w art. 21 ust. 1, po wygaśnięciu którego dane zrzuty muszą spełnić warunki ustalone w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 15

Właściwe władze Państw Członkowskich prowadzą spis zezwoleń, wymienionych w art. 4, na zrzuty substancji wymienionych w wykazie I, zezwoleń, wymienionych w art. 5, na bezpośrednie zrzuty substancji wymienionych w wykazie II oraz zezwoleń wymienionych w art. 6.

Artykuł 16

1. Do celów wykonania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie dostarczają Komisji, na jej prośbę i dla każdego indywidualnego przypadku, wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

- a) wyniki uprzedniego badania, określonego w art. 4 i 5;
- b) szczegóły udzielonych zezwoleń;
- c) wyniki przeprowadzonych działań monitorowania oraz inspekcji;
- d) wyniki spisów przewidzianych w art. 15.

2. Informacje, uzyskane w wyniku zastosowania niniejszego artykułu, wykorzystywane są tylko w celu, do którego ich zażądano.

3. Komisja, właściwe władze Państw Członkowskich, ich urzędnicy oraz inni ich pracownicy nie ujawniają informacji pozyskanych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz informacji objętych tajemnicą zawodową.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie stanowią przeszkody dla publikacji ogólnych informacji lub badań, które nie zawierają informacji odnoszących się do poszczególnych przedsięwzięć lub związków przedsiębiorstw.

Artykuł 17

W odniesieniu do zrzutów do transgranicznych wód gruntowych, właściwe organy Państwa Członkowskiego, które zamierzają udzielić zezwolenia na takie zrzuty, powiadamiają inne zainteresowane Państwa Członkowskie przed wydaniem takiego zezwolenia. Na prośbę jednego z zainteresowanych Państw Członkowskich i przed wydaniem takiego zezwolenia przeprowadza się konsultacje, w których może uczestniczyć Komisja.

Artykuł 18

Zastosowanie środków podejmowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą nie może w żadnym wypadku prowadzić, bezpośrednio lub pośrednio, do zanieczyszczenia wód określonych w art. 1.

Artykuł 19

Tam gdzie to właściwe, jedno lub więcej Państw Członkowskich może, indywidualnie lub wspólnie, podjąć bardziej rygorystyczne środki od przewidywanych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Rada, działając na wniosek Komisji, dokonuje, zgodnie z doświadczeniem, rewizji i w razie konieczności uzupełnia wykaz I i II tam, gdzie to właściwe, poprzez przenoszenie niektórych substancji z wykazu II do wykazu I.

Artykuł 21

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania

niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od jej notyfikacji i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Jednakże ten okres może ulec wydłużeniu do czterech lat dla Republiki Greckiej, ze względu na jej przystąpienie z dniem 1 stycznia 1981 r.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Gdy środki określone w ust. 1 będą stosowane przez Państwo Członkowskie, przepisy dyrektywy 76/464/EWG dotyczące wody gruntowej przestają obowiązywać w odniesieniu do tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1979 r.

W imieniu Rady

S. BARRETT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ I RODZIN I GRUP SUBSTANCJI

Wykaz I zawiera poszczególne substancje należące do rodzin i grup substancji wyszczególnionych poniżej, z wyjątkiem tych, co do których uznano, że nie powinny znaleźć się w wykazie I ze względu na niewielkie ryzyko toksyczności, utrzymywania się w środowisku i bioakumulacji.

Takie substancje, które ze względu na toksyczność, utrzymywanie się w środowisku i bioakumulację powinny znaleźć się w wykazie II, należy zaklasyfikować do wykazu II.

1. Związki fluoroorganiczne i substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym
2. Związki fosforoorganiczne
3. Związki cynoorganiczne
4. Substancje, które posiadają właściwości rakotwórcze, mutagenne lub teratogenne w środowisku wodnym, lub poprzez środowisko wodne ⁽¹⁾
5. Rtęć i jej związki
6. Kadm i jego związki
7. Oleje mineralne i węglowodory
8. Cyjanki

WYKAZ II RODZIN I GRUP SUBSTANCJI

Wykaz II zawiera poszczególne substancje należące do rodzin i grup substancji wymienionych poniżej, które mogą wywrzeć szkodliwy wpływ na wodę gruntową.

1. Następujące pierwiastki niemetaliczne oraz metale i ich związki:

1. Cynk	11. Cyna
2. Miedź	12. Bar
3. Nikiel	13. Beryl
4. Chrom	14. Bor
5. Ołów	15. Uran
6. Selen	16. Wanad
7. Arsen	17. Kobalt
8. Antymon	18. Tal
9. Molibden	19. Tellur
10. Tytan	20. Srebro
2. Biocydy i ich pochodne niewystępujące w wykazie I.
3. Substancje, mające szkodliwy wpływ na smak lub zapach wody gruntowej i związki odpowiedzialne za powstawanie takich substancji w takiej wodzie i czynienie jej niezdatną do spożycia przez ludzi.
4. Toksyczne lub trwałe związki organiczne krzemu oraz substancje, które mogą powodować tworzenie się takich związków w wodzie, z wyjątkiem tych, które są biologicznie nieszkodliwe lub, które w wodzie szybko przekształcają się w substancje nieszkodliwe.
5. Związki nieorganiczne fosforu oraz fosfor w stanie wolnym.
6. Fluorki.
7. Amoniak i azotki.

⁽¹⁾ Jeśli niektóre substancje wymienione w wykazie II są rakotwórcze, mutagenne, lub teratogenne, zostały one zawarte w kategorii 4 tego wykazu.